

“Je krijgt ruimte voor dingen die anders blijven liggen”

Patricia Kieboom, niveau-5-verpleegkundige Chirurgie

“Waar het vandaan komt, weet ik niet, maar ik heb altijd verpleegkundige willen worden. Mijn bijbaantjes deed ik bijvoorbeeld al bij Mariaoord; vakkenvullen was er niet bij. Ik schrok me dan ook rot toen mijn huisarts zei dat ik vanwege een rugafwijking beter niet voor een fysiek beroep kon kiezen. ‘Dan maar de meao’, dacht ik. Ik haalde mijn diploma, besloot me toch aan te melden voor de inservice-opleiding en werd gewoon goedgekeurd!”

Steviger in je schoenen

“Achteraf ben ik blij met die tussenstap. Nu kwam ik niet op mijn 16e maar als 19-jarige binnen. Sta je net wat steviger in je schoenen. Dat is fijn, want de inservice was geen makkie. Je volgde eerst 9 maanden theorie op school, daarna werkte je ruim 3

jaar in het ziekenhuis. Zeven stages heb ik gelopen, bijna alle afdelingen gezien. De huidige opleiding is breder, maar voor mij was inservice perfect, omdat ik maar een ding wilde: het ziekenhuis in.”

Dynamiek op Chirurgie

“Na mijn opleiding koos ik voor de afdeling Chirurgie, daar werk ik nu nog. Het is een dynamische afdeling. Hoogcomplex, technisch. Er gebeurt veel, je kunt veel doen voor de patiënten en krijgt te maken met vrijwel alle verpleegkundige handelingen: sondevoeding, epiduraal katheter, centrale lijnen, maaghevels. Wij beheersen het totaalpakket.”

Hbo-v

“Met niveaus vier en vijf was ik destijds helemaal niet bezig. Ik wilde gewoon werken. Maar als je dan een aantal jaren bezig bent en het draait soepel, ga je wat meer openstaan voor nieuwe dingen. Ik kreeg van het ziekenhuis de mogelijkheid om hbo-v te doen en daar ben ik in 2002 mee gestart. Moeilijk? Nou, je doet eigenlijk een stapje terug, haha. Je weet gewoon al veel. Toch heb ik veel geleerd, zoals het methodisch aanpakken van processen, problemen; het verder ontwikkelen van mijn helikopterview; het klinisch redeneren.”

Anders naar je gekeken

“Terug op de afdeling viel het tegen. Ook al hadden we als niveau-5-verpleegkundigen maar 1 uitgeplande dienst in de twee weken en deden we hetzelfde werk als mbo-verpleegkundigen. Er ontstond iets, er werd anders naar je gekeken, alsof je niet meer helemaal bij het team hoorde. Gelukkig ging dat snel beter. Het ligt ook aan je houding: je moet in deze rol het voortouw nemen, nieuwe dingen introduceren, maar geen politieagent spelen. Toen was het nieuw, nu zijn we eraan gewend en mengt het zich veel beter.”

Bedside teaching

“Tussen 2006 en 2014, toen de kinderen kwamen, heb ik minder uren gewerkt. Het is dan lastig om je op te stellen als hbo'er. Nu draai ik weer 20 uur en kom ik steeds beter in mijn rol. Naast het gewone werk vind ik bedside teaching bijvoorbeeld erg leuk om te doen. Net als het werken aan kwaliteitsverbetering. Knelpunten aanpakken. Wanneer een proces minder goed loopt, het gesprek aangaan met de betrokkenen en samen naar oplossingen zoeken.”

Doordenderen

“Voor mij is dat de kracht van de functiedifferentiatie. Normaal dender je maar door en kom je niet toe aan dit soort dingen. In de nieuwe opzet maak je mensen verantwoordelijk en geef je ze de ruimte om een voorbeeldrol te vervullen en dingen op te pakken die anders blijven liggen. Zo word je als afdeling en ziekenhuis sterker.”

Ook werken bij het JBZ? Bekijk onze vacatures (<https://www.jeroenboschziekenhuis.nl/vacatures>)

Code P&O-020